

Turska, Belek - Januar 2005

Januar u Sarajevu! Vjerovatno ne treba ništa više reći da bi se dočarao ambijent "zimskih radosti", vremenskih (ne)prilika, izgleda grada i raspoloženja ljudi.

Golf teren VF Golf Cluba Sarajevo posjećujemo u uzaludnoj nadi da se može ispucati još koja korpa loptica, odigrati nekoliko rupa... Od svega ništa! Kiša, susnježica, zima i puste želje. Ponašamo se kao ovisnici u apstinencijalnoj krizi. Preostaje nam samo da razgovaramo o golfu, listamo Golf magazine, analiziramo rezultate, udarce, taktiku i - da čekamo proljeće!

A onda ... ipak nam se dogodio GOLF! Zahvaljujući doajenu golfa u BiH (iako smo svi još uvijek pioniri), gospodinu Asimu Selmanagiću, dobijamo potvrdu rezervacije termina na jednoj od najprestižnijih europskih golferskih destinacija, kompleksu terena u blizini Beleka na jugu Turske. Smještaj je obezbijeđen u Gloria Hotels & Resorts, a izazovi plemenite igre nas čekaju na terenima golf klubova Gloria, Robinson (Nobilis) i Antalya (the Pasha & the Sultan).

Nas 11 zaljubljenika, uključujući i PGA igrača, gosp. Legat Urbana, u pratnji nekoliko "turista", među kojima i dvije šarmatne mlade dame, Hajrije i Ree, 24. januara polijeće Turkish airlines-om za Istanbul, a odatle u Antaliyu, gdje stižemo u večernjim satima. Na aerodromu nas čeka minibus Gloria Hotels & Resorts. Tridesetak minuta vožnje do Beleka protiče u atmosferi pritajenog iščekivanja. Hotel sa 5 zvjezdica, ugodan, topao, nekako drugačiji od hotela u kojima sam boravio u drugim europskim gradovima. Prvi utisak – odlična organizacija, obećava

istinski užitak. Zatim večera, prva, kao i sve ostale, neponovljiv gurmanski raj!

No, vratimo se Njegovom Veličanstvu Golfu. Vjerovatno Vam se, kao i meni, često događalo da o nekome ili nečemu čujete toliko toga lijepog i izazovnog, da očekujete mnogo, i da na kraju, poslije direktnog suočenja sa predmetnom osobom, ambijentom ili događajem ostanete prazni i razočarani!? Naslušao sam se toliko priča, gotovo bajki o golfu u Antaliji, da sam se gotovo pribojavao prvog izlaska na teren. Međutim, ljepota, koju sam doživio tog prvog jutra na Gloriji, je prevazilazila sva moja očekivanja. Evo i sada, dok Vama pokušavam opisati taj praznik za oči i dušu, ne nalazim prave riječi. Zato ću jednostavno reći – neopisivo lijepo!

Teren za igru se čini relativno lagan. Razmišljam da odmah prijavim igru za handicap. Koje li zablude! Svi smo odigrali rezultatski loše, a ako možemo tražiti krivca i opravdanje, onda je to bila obilna kiša, koja je prestala padati tek kada smo sa 18. rupe krenuli u klupsku kuću na presvlačenje i piće.

Ukupna dužina terena, računajući igru sa žutih tijeva, 5.895 metara. Ja sam, a igru drugih neću komentarisati, prešao skoro duplu razdaljinu, zbog nepreciznih udaraca, traženja loptica izvan fairway-a ... Bez obzira na to, istinski sam uživao, jer sve je to jednostavno GOLF!

U toku popodneva se razvedrilo, istina uz vjetar, a temperatura je dostigla, za nas nevjerovatnih, 20-ak stepeni. Zovemo naše u Sarajevu i saznajemo da je tamo prava mečava. Zlurado likujemo, jer zaboga, mi igramo golf, šetamo po plaži, kupamo se u bazenu, osvježavamo u sauni, a "oni" ... jadni, zatrpali snjegom. Male, ali ne zlona-mjerne ljudske pakosti i šale, od kojih sigurno nikoga neće "zaboliti glava".

Srijeda, 26. januar. Igramo na terenu Nobilis, golf kluba Robinson. Jutro predивно,

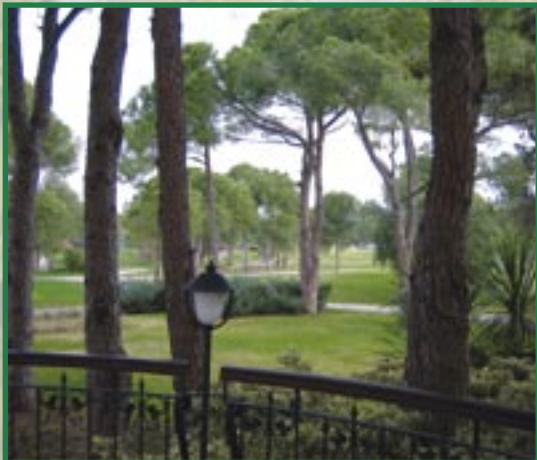
teren još ljepši i, ovaj put ne griješim u procjeni, lakši za igru od prethodnog. Dužina terena 5.743 metra, naravno u ravnoj liniji od rupe do rupe. Ne pada nam na pamet da odigramo tako jednostavno. Opet krivudamo, "šetamo", tu i tamo gubimo loptice u bogatim vodenim hazardima, prebacujemo antičke iskopine (koje ovaj teren čine zaista lijepim i drukčijim od ostalih), pomalo gundamo i, ne znam da li je potrebno ponavljati, sve u svemu uživamo punim plućima! Rezultati osrednji, zadovoljavajući. Naš "profi" mijenja flajtove, kako bi svakom omogućio da igra u njegovom društvu, odnosno da uči kroz igru, koriguje udarce, hvat, položaj nogu, swing ... prema njegovim savjetima. Ponekada mu se divim na strpljenju. Ali, zato je on "profi"!

Narednog dana novi teren. Idemo do Golf Club-a Antalya, a igramo na jednom od dva PGA approved terena. The Pasha. Već mu i ime zvuči impresivno, a zamke, hazardi i naizgled lagane rupe čine svoje. Teren nešto kraći od prethodna dva – 5.363 metra, ali vrlo zahtjevan.

Tu sam se sjetio izjave Bobby Jones-a, koja sam našao u vodiču Golf Club-a Antalya, a koja u slobodnom prijevodu glasi: "Nema rupe na kojoj se ne može napraviti birdie, samo ako razmišljaš. Ali, nema ni one na kojoj ne možeš napraviti double-bogie, ako prestaneš razmišljati".

I zaista, ovaj teren nudi šansu za odličan rezultat, ukoliko je koncentracija stalno na visokom nivou. Bilo kakav otklon vodi u rezultatsku provaliju. Tog dana je, očigledno, najraspoloženiiji za igru i najstabilniji bio gosp. Adnan Srna. Odlična igra rezultira skidanjem handicap-a, sa DI na 32! Super rezultat, svi mu čestitamo i nazdravljamo

u to ime (naravno o njegovom trošku). Posljedično slijedi i novi nadimak. Osim starog "Gringo", Adnan postaje i "Pasha". Bio je veoma "skroman" u obilježavanju tog velikog događaja, tek toliko da se zna!

Konačno The Sultan, krunski teren ovog kompleksa. Organiziramo turnir, pod nazivom S(im)ultan-ka, a prema ideji – koga drugog do popularnog Čire, gosp. Asima Selmanagića.

Teren najduži – 5.958 metara. Svaka rupa ima svoje ime: "First Crossing", "Gamble", "See View", "Hannibal". Uz slikovit prikaz ove rupe slijedi i duhovit komentar u vodiču: "Ne dolazi u iskušenje da siječeš ugao do ovog grina. Budi razuman i odigraj na široku ravnu površinu za siguran par. U protivnom ... Hannibal bi te mogao živog pojesti". I ostale rupe imaju interesantna imena: "The Hoppe", "The Choice" itd, a svako od njih nosi u sebi i određenu poruku.

Ovo nam je već četvrti dan uzastopnog igranja. Prethodno zaradene upale mišića i slični problemi su sanirani. Čeka nas veliki Sultan, o kojem smo tako mnogo čuli. I zaista je velik, ne samo po svojim dimenzijama, nego po konceptu, infrastrukturi, težini i zahtjevima koje postavlja pred igrače. Pun pješćanih i vodenih prepreka, ispresjecan kanalima, izazovan, ali dovoljno "opasan" da i one najhrabrije autoritativno upozorava na krajnji oprez. Rupa 4 najteža, sudeći po

stroke index-u, a ne izgleda tako. Varka! Reklo bi se lagani par 4, samo jedan pješćani bunker, desno od green-a, na oko 100 m ispred pucališta kanal i tamo negdje 120 m pred green-om jezero s desne strane. Previdio sam, a čini se i ostali, uzak fairway omeđen šumom.

Moram napomenuti da sam na ovom terenu prvi put vidio neobično, za mene do tada nepoznato drveće. Gosp. Asim Omanić mi objašnjava da se radi o Eucaliptusu. Vrlo interesantno!

Ne moram ni reći da je i mojih, ali i loptica mojih suigrača, bilo i u vodi i u šumi, a rijetki su oni koji su "promašili" ranije pomenuti bunker. Po ko zna koji put kažem samome sebi: bolje vjeruj nego provjeravaj!

Na kraju ipak postizem dobar rezultat i zauzمام treće mjesto u nettu. Prvi je gosp. Igor Baroš, a drugo mjesto osvaja gosp. Asim Omanić. Ipak, najbolji je rezultat u brutu ostvario gosp. Marko Dević. I pored toga "Pasha" mu ne dozvoljava da se okiti nadimkom "Sultan", jer zapravo nije potvrdio, a kamoli popravio svoj handicap. I to je golf! Turnir dama osvajaju: gđa. Minka Baroš u bruttu, a u nettu gđa. Zlata Mušić na prvom, gđa. Mirjana Dević na drugom i gđa. Ljiljana Srna na trećem mjestu.

Ja sam zadovoljan, ovo je moj prvi trofej. Dobijam podstrek za sutrašnji turnir koji se igra ponovo na Nobilisu, a koji je meni ostao u najdražoj uspomeni i dužan na neki način.

Startno vrijeme nam je veoma rano, u 8 sati ujutro. Ne možemo koristiti vježbalište, jer ga radnici ravnaju, zalijevaju ... Počinjemo igru nedovoljno zagrijani, što nekima i ne smeta, ali se na mojoj igri drastično osjeti.

Prvih 9 rupa igram jako loše, a onda ... Na teren dolazi moja supruga, a ja kao da dobijam krila. Odigravam drugu polovicu igrališta sa 46 udaraca – fantastično. U kasnijoj analizi, gosp. Baroš tvrdi da bih skinuo handicap sa 31 na 24 da sam i prvi dio terena odigrao

kao ovaj. Naravno, slijede i komentari o ulozi moje supruge u postignutom rezultatu. Na primjedbe o moralnoj podršci, koju sam navodno dobio njenim dolaskom, ona odgovara: "ma kakva moralna podrška, lijepi strah".

Turnir završavamo slijedećim plasmanom takmičara: 1. mjesto gosp. Asim Omanić; 2. mjesto gosp. Asim Selmanagić i 3. mjesto Željko Ler.

Među damama ponovo na je 1. mjestu gđa. Minka Baroš, a slijede je gđa. Zlata Mušić na 2. i gđa. Ljiljana Srna na 3. mjestu.

Da sve što je lijepo kratko traje, osjetili smo u punom značenju izreke kada smo 30. januara, opet rano ujutro, po drugi izašli put na teren Gloria. Zadnji dan našeg boravka u Turskoj, zadnji flajt i nadmudrivanje sa malom bijelom lopticom. Teren već poznajemo. Ipak, ponovo je nov, izazovan i ljepši u odnosu na prvi susret. Razlog je, vjerovatno, lijep, sunčan i topao dan, za razliku od kišnog, sivog dana s kojim nas je Gloria dočekala.

Igra relaksirajuća, bez tenzija i rezultatske neizvjesnosti. Mislim da nitko nije pokušao da popravi handicap. Pa nije nam ovo posljednja igra. Biće prilika.

Vraćamo se turističkim shuttle-om (malim vozicom) u hotel. Počinju pripreme za povratak. Izmirujemo svoje obaveze na blagajni hotela, slijedi bogata večera uz obilje vina "na račun kuće" i pakovanje. Sutra, rano ujutro, oko 4 sata, moramo biti na aerodromu. Razmišljamo da li da uopće spavamo ili da onako ravno, iz nekog od noćnih klubova, krenemo na put. Ipak se odlučujemo za odmor i buđenje u cik zore.

U povratku čekamo na let Istanbul – Sarajevo preko šest sati. Dame obilato koriste priliku da potroše preostale turske lire, ali i "crne fondove", u free shop-ovima istanbulskog aerodroma. Konačno, slijedimo na sarajevski aerodrom. Najdraži grad na svijetu nas dočekuje u zimskom ruhu.

Nekoliko dana po povratku vraćam opremu u prostorije VF Golf Club-a. Teren pokriven teškim snjegom, ledom okovan. Vraćam slike prekrasnih terena u Antaliji, sređujem utiske i ... čekam projleće.

Do viđenja Glorya, Pasha, Sultan, do sigurnog ponovnog viđenja i hvala Vam!

